

Ανακοίνωση Νο 16 • Δευτέρα 30 Οκτωβρίου 2017

Διοίκηση και συνδικαλιστικές ηγεσίες, αποφάσισαν ερήμην μας, μειώσεις αποδοχών

**Όλοι και όλες την Τετάρτη το μεσημέρι στον Περισσό
για να τους δείξουμε, ότι δεν θα περάσουν**

Η Τετάρτη 25 Οκτωβρίου 2017 έχει, ήδη, γραφτεί με τα πιο μελανά χρώματα στα κιτάπια της ιστορίας της ΕΥΔΑΠ και του συνδικαλιστικού της κινήματος. Η οργή και αγανάκτηση του συνόλου του προσωπικού της ΕΥΔΑΠ δεν είναι απλά δικαιολογημένη, αλλά είναι επιβεβλημένη.

Με την φανερή συμφωνία του εκπροσώπου μας στο ΔΣ συν. Αγγελάκη (και την ένοχη αφωνία του ετέρου εκπροσώπου στο ΔΣ συν. Αλεξανδράκη, των ηγετών ΑΚΕ, ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ και της πλειοψηφίας της ΟΜΕ), το Δ.Σ. της ΕΥΔΑΠ αποφάσισε **ΟΜΟΦΩΝΑ**, μετά από 7 χρόνια σκληρής λιτότητας, να περικόψει **ακόμα περισσότερο** τις αποδοχές της συντριπτικής πλειοψηφίας των εργαζομένων.

Αφορμή η **αναγκαστική εκτέλεση** δύο αποφάσεων του Πρωτοδικείου, το οποίο έκανε δεκτές τις αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων 131 εργαζομένων της ΕΥΔΑΠ ενάντια στον νόμο 4024/11, που περιόριζε το μισθολογικό κόστος της ΕΥΔΑΠ κατά 35%.

Οι δύο αποφάσεις **υποχρεώνουν** την ΕΥΔΑΠ:

Α) να επαναφέρει για τους 131 συναδέλφους τις αποδοχές τους στο μισθολογικό καθεστώς προ του νόμου 4024/2011, μέχρι να εκδικαστεί η κύρια αγωγή και

Β) να καταβάλει σε αυτούς χρηματική ποινή 1000 ευρώ για κάθε μήνα μη συμμόρφωσης προς την απόφαση.

Μέχρι η προσφυγή να δικαστεί σε τελικό βαθμό, η πρώτη υποχρέωση, **επιβαρύνει ισόποσα το μισθολογικό κόστος της ΕΥΔΑΠ**. Δηλαδή το ΔΣ της ΕΥΔΑΠ μεταφέρει το **κόστος** των δυσμενών γι' αυτή δικαστικών αποφάσεων στο προσωπικό. **Τιμωρεί** με αυτό τον τρόπο το προσωπικό, επειδή προσέφυγε κατά της περικοπής των αποδοχών του και το **εκφοβίζει** για να μην συνεχίσει τη δικαστική διαμάχη.

Η δεύτερη υποχρέωση (το ποσόν είναι 5.240.000 ευρώ), **δεν διαταράσσει το μισθολόγιο**, επιβαρύνει αποκλειστικά και μόνο την ΕΥΔΑΠ, η οποία έχει σχηματίσει στον ισολογισμό της προβλέψεις συνολικού ύψους 54 εκατ. ευρώ «για πιθανές μελλοντικές διεκδικήσεις».

Το Δ.Σ. της ΕΥΔΑΠ θα μπορούσε να επιλέξει μια συμβιβαστική λύση με τους 131 αντιδίκους, καταβάλλοντας το σύνολο ή μέρος των χρηματικών ποινών, **ώστε να μην επηρεαστεί το μισθολογικό κόστος**.

Και όμως. Το Δ.Σ. της ΕΥΔΑΠ με την συμφωνία του συν. Αγγελάκη, την σιωπή του ετέρου εκπροσώπου μας και της πλειοψηφίας της ΟΜΕ, **ομόφωνα αποφάσισε**, προκλητικά και εκδικητικά να επιρρίψει το βάρος από το αποτέλεσμα της **νομικής της ήττας** στους εργαζόμενους.

Είναι η ίδια διοίκηση που το Δεκέμβριο του 2016, προκειμένου να δώσει Χριστουγεννιάτικο μποναμά 4,2 εκατ. ευρώ στον κ. Πόλσον, έκλεισε με 6 κλούβες και δεκάδες ΜΑΤ το χρηματιστήριο όπου συνεδρίαζε.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες

Μετά από αυτή την εξέλιξη, ο «βασιλιάς» είναι γυμνός. Φάνηκε ξεκάθαρα το αποτέλεσμα των παρασκηνιακών συμφωνιών από το 2012 μέχρι σήμερα μεταξύ διοίκησης, συνδικαλιστικών στελεχών και νομικών συμβούλων.

Η ηγετική ομάδα της Ομοσπονδίας και των περισσότερων σωματείων (κυρίως τα κορυφαία στελέχη των παρατάξεων ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ τότε – ΑΚΕ, ΣΥΜΜΑΧΙΑ, ΔΑΚΕ, ΠΑΣΚΕ τώρα), παρότι συνυπέγραψαν με ευκολία δύο συλλογικές συμβάσεις που αποδέχονταν ΟΛΟ το μνημονιακό αντεργατικό πλαίσιο (Ν. 3833/2010, Ν. 3845/2010 και Ν. 4024/2011) για την μείωση των μέσων αποδοχών μας κατά 35%, παράλληλα προσέφυγαν (για ξεκάρφωμα;) κατά του νόμου ζητώντας την εξαίρεση από τις περικοπές αυτού του νόμου.

Μέχρι να εκδικαστεί τελεσίδικα η υπόθεση, κατέθεσαν και ασφαλιστικά, ως πιλότο για όλο το προσωπικό, ζητώντας να πληρώνονται κανονικά χωρίς τις περικοπές του Ν. 4024/2011.

Τα ασφαλιστικά, αν και δεν το περίμεναν, κερδήθηκαν. Το δικαστήριο «διέταξε» την ΕΥΔΑΠ να πληρώνει κανονικά τους μισθούς μέχρι να εκδικαστεί η προσφυγή ή 1.000 ευρώ ανά μήνα ως ρήτρα σε περίπτωση μη συμμόρφωσης.

Ο τότε ηγέτης της ΔΑΚΕ και η ηγετική ομάδα της ΟΜΕ «τα βρήκαν» με την τότε διοίκηση της ΕΥΔΑΠ (Βαρθολομαίος) και παραιτήθηκαν κάθε απαίτησης και διεκδίκησης, αποδεχόμενοι την εφάπαξ «αποζημίωση» 1.000 ευρώ. Μήπως, τελικά, ο «συμβιβασμός» του 2013 με την αποδοχή του χιλιάρικου, που απεμπόλησε τη συνέχιση των προσφυγών από όλους τους εργαζόμενους, δεν οφειλόταν μόνο σε «υπόδειξη» του νομικού συμβούλου της ΟΜΕ, αλλά σε επιλογή να διεκδικηθεί άλλη υπόθεση πιο «αποδοτική» και για το προσωπικό (εργατοτεχνίτες) και για τους δικηγόρους; (βλέπε αποζημίωση 22 εκατ. Ευρώ).

Το σημαντικότερο. Δεν αξιοποίησαν τις δικαστικές αποφάσεις, όπως έλεγαν και όπως όφειλαν, ως μέσο μαζικής συνδικαλιστικής διεκδίκησης για να αρθούν οι περικοπές για όλο το προσωπικό, ή έστω να διεκδικηθεί κάποια συνολική και ενιαία λύση.

Τρεις συνάδελφοι του Συλλόγου Μ.Ε. δεν αποδέχτηκαν το συμβιβασμό. Λογικό. Πως θες να κερδίζεις την αγωγή όταν παραιτείσαι από τα ασφαλιστικά που επί της ουσίας σε δικαιώνουν. Συνέχισαν τη δικαστική διεκδίκηση, αποδεικνύοντας ότι ο συμβιβασμός των 37 με την διοίκηση ήταν απαράδεκτος. Υποχρέωσαν τη διοίκηση στην καταβολή αποζημίωσης 1.000 ευρώ για κάθε μήνα, επειδή δε συμμορφώθηκε με την απόφαση των ασφαλιστικών, χωρίς να ζητάνε καταβολή των αποδοχών ώστε να επηρεαστεί το μισθολόγιο.

Με το διορισμό της νέας διοίκησης στην ΕΥΔΑΠ, της «φιλεργατικής» διοίκησης Μπενίση, 6+3 εκ των 37, το «ξανασκέφτηκαν» και επειδή «τη δόξα πολλοί μίσησαν, αλλά το χρήμα ουδείς», αποφάσισαν να ζητήσουν κι αυτοί την εφαρμογή της ρήτρας των 1.000 Ευρώ ανά μήνα, αναιρώντας τον αρχικό τους συμβιβασμό.

Κάποιοι μάλιστα εξ αυτών επιχείρησαν να εμφανιστούν στους ψηφοφόρους τους (ως σύγχρονοι Μαυρογιαλούροι), ως αυτοί που θα τους έφερναν «σίγουρο χρήμα». Έτσι καταλήγουν και οι 94 της άλλης κερδισμένης προσφυγής να ζητήσουν τη ρήτρα των 1.000 Ευρώ ανά μήνα.

Η διοίκηση της εταιρίας, θεωρώντας προφανώς, ότι λόγω εδραίωσης του μνημονιακού καθεστώτος, «θα καθарίσει» οριστικά την υπόθεση, συμπεριέλαβε και τους υπόλοιπους 28 εκ των 37 και ζήτησε ακύρωση των αρχικώς κερδισμένων ασφαλιστικών μέτρων και για τους 131.

«Αγαπάει ο θεός τον κλέφτη αλλά αγαπάει και το νοικοκύρη».

Η υπόθεση γυρίζει μπουμέρανγκ στους εμπνευστές της **αποκαλύπτοντας εκκωφαντικά και τη συνδικαλιστική αβελτηρία και τα κομπρεμί συνδικαλιστικών ηγεσιών - εργοδοσίας και το ρόλο των περιβόητων νομικών συμβούλων.**

Αρκεί να διαβάσει κανείς την πανικόβλητη, γεμάτη ανακρίβειες και εκ των υστέρων [ανακοίνωση-καταγγελία της ΟΜΕ](#), 27-10-2017 για να καταλάβει τι παρασκήνιο υπήρχε. Είχαν την απόφαση του Πρωτοδικείου από τις 6/10/2017 και αντί για δημόσια συνδικαλιστική πίεση μαζί με το προσωπικό για ενιαία λύση για όλους, τι έκαναν; Παζάρευαν με τον Διευθύνοντα;

Και η ηγεσία του συνδικαλιστικού κινήματος της ΕΥΔΑΠ;

Το πλήγμα για το συνδικαλιστικό κίνημα της ΕΥΔΑΠ είναι τεράστιο, επειδή με την συναίνεση συνδικαλιστών και διοίκησης της ΕΥΔΑΠ, επιχειρείται εν όψει προσπάθειας ένταξης στο υπερταμείο και παράδοσης του μάνατζμεντ στους Γάλλους, να διαλυθεί κάθε διάθεση και εστία αντίστασης.

Δυστυχώς το τωρινό συμβάν δε μπορεί να εκληφθεί ως μεμονωμένο και έρχεται να προστεθεί πολλαπλασιαστικά σε πλήθος άλλων απαράδεκτων ενεργειών των συγκεκριμένων ηγεσιών τα τελευταία χρόνια, όπως:

1. Ο τρόπος που «έκλεισε» η υπόθεση του 10% των εργατοτεχνιτών που ενώ αποδεικνύει ότι όταν ασκηθεί κατάλληλη πίεση μπορούν να υπάρχουν καθολικές ρυθμίσεις για όλους (ανεξαρτήτως αν και πόσες δικαστικές προσφυγές κερδήθηκαν ή χάθηκαν) παράλληλα δυστυχώς αποδεικνύει ότι επιλέγονται από την ΟΜΕ, προς επίλυση τα θέματα που δημιουργούν αυξημένα έσοδα στα δικηγορικά γραφεία
2. Αν και έχουν περάσει 5 μήνες από το συνέδριο της Ομοσπονδίας κι ενώ υπάρχει ομόφωνη απόφαση για είσοδο ορκωτών ελεγκτών, η απόφαση μένει στο συρτάρι και δεν ενεργοποιείται.
3. Η ΟΜΕ, σύμφωνα με ανεπιβεβαιώτες πληροφορίες ελέγχεται από την Οικονομική Αστυνομία και δεν έχει ενημερώσει ούτε τα μέλη της Ε.Ε. και του ΔΣ της Ομοσπονδίας .
4. Οι εκπρόσωποι των εργαζομένων στο Δ.Σ. ψηφίζουν τις ατομικές συμβάσεις και ο πρόεδρος της ΟΜΕ συμμετέχει με ευχαρίστηση στην επιτροπή επιλογής αυτών που θα εργαστούν με ατομική σύμβαση.
5. Βγαίνουν τα απολυτήρια των 23 υδρονομέων, τακτικού προσωπικού στις 19-04-2017 και η ΟΜΕ δε βγάζει ούτε ανακοίνωση, γιατί «δεν προλάβει». Έβγαλε μόνο «κατόπιν εορτής», την 21-04-2017, και αφού είχαν ανακληθεί οι απολύσεις λόγω του καλέσματος των ίδιων των 23 υδρονομέων και του ΣΕΚΕΣ και κυρίως της μαζικής στήριξης πολλών συναδέλφων.
6. Οι εργοδοτικές ΑΚΕ-ΣΥΜΜΑΧΙΑ βιάζονταν πριν μερικές μέρες να βγάζουν ευχαριστήρια και να εξυμνούν τη θετική στάση της διοίκησης, [«γλείφοντας»](#) την εργοδοσία, την οποία τώρα καταγγέλλουν ότι τους «εξέθεσε».
7. Ο εκπρόσωπος των εργαζομένων, συν. Αγγελάκης, καλεί το προσωπικό να καταθέσει [μαζικά προσφυγές για τις 3ετίες](#) δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για νέα υπόθεση που τα δικηγορικά γραφεία θα τρίβουν τις... Τσάντες τους. Ενώ είναι θέμα που έπρεπε να έχει λυθεί στις δύο προηγούμενες Συμβάσεις όπως έγινε στη ΔΕΗ. Αλήθεια ξέχασαν να το βάλουν για διεκδίκηση ή η μέσω ΣΣΕ επίλυση διαφορών αφήνει απέξω τους δικηγόρους.
8. Οι δύο εκπρόσωποι των εργαζομένων στο ΔΣ της ΕΥΔΑΠ ζήτησαν πλήρη απαλλαγή από την εργασία τους, που δεν προβλέπεται από πουθενά, και δεν είναι και λογικό, και το ΔΣ της ΟΜΕ, κατά πλειοψηφία αποδέχτηκε. Αλήθεια τα υπόλοιπα μέλη του ΔΣ απαλλάσσονται από τις εργασίες τους για τη συμμετοχή τους στο ΔΣ; Και παρότι οι εκπρόσωποι έχουν άνεση χρόνου, υποτίθεται για το έργο τους στο ΔΣ της ΕΥΔΑΠ, δεν έχουν ενημερώσει εδώ και ένα μήνα το προσωπικό για ένα τόσο σοβαρό θέμα που έχει προκαλέσει τη δικαιολογημένη αγανάκτηση όλου του προσωπικού.
9. Διαπραγματεύονται τις συνδικαλιστικές άδειες όχι για να υπερασπίσουν τις συνδικαλιστικές ελευθερίες και το δικαίωμα των εργαζομένων να διεκδικούν αλλά για να καλύψουν τις «απαλλαγές» τους.

Αυτό το συνδικαλιστικό κίνημα δεν έχει κύρος να σταθεί και να διαπραγματευτεί τα συμφέροντα των εργαζομένων της ΕΥΔΑΠ και τη συμμαχία τους με τις ανάγκες της κοινωνίας.

Έχουμε μπροστά μας ιδιωτικοποίηση, ΣΣΕ, υπερταμείο, μαζικές διακοπές υδροδότησης στους πολίτες, εφαρμογή της νέας ΚΥΑ για την τιμολόγηση και τόσα άλλα κρίσιμα θέματα για το δημόσιο νερό, για τις

ποιοτικές υπηρεσίες ύδρευσης - αποχέτευσης προς την κοινωνία της Αττικής, για τα εργατικά συμφέροντα και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες.

Πρέπει να υπάρξει μια νέα συγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος για να αποκαταστήσει το κύρος του και να ανταπεξέλθει στις αυξημένες ανάγκες των καιρών.

Γι' αυτό σαν ΣΕΚΕΣ, θέτουμε θέμα ηθικής και συνδικαλιστικής τάξης και καλούμε τους 37 να παραιτηθούν όπως και των 2 εκπροσώπων των εργαζομένων στο ΔΣ της ΕΥΔΑΠ.

Προτείνουμε τη συγκέντρωση όλου του προσωπικού σε ένα σωματείο και το ξεκίνημα μιας νέας πορείας ανιδιοτελούς υπεράσπισης των εργατικών συμφερόντων και της συμμαχίας με την κοινωνία.

Καλούμε όλους τους συναδέλφους **να ΜΗΝ δώσουν τόπο στην οργή, ωστόσο ψύχραιμοι και αποφασισμένοι**, με άμεση και δυναμική παρέμβαση **να υπερασπίσουμε και το δίκιο και το εισόδημά μας και την ΕΥΔΑΠ ως δημόσιο κοινωφελές οργανισμό και τους πολίτες της Αττικής** από τις αλήτικες συμπεριφορά και πρακτικές όσων **έχουν αποφασίσει και όσους, εκούσια ή ακούσια, ενεργούν για να πουλήσουν ακόμα και το ΝΕΡΟ.**

Πρέπει...

Πρέπει οι 37 να αποδείξουν, έστω και τώρα, ότι η προσφυγή **είχε πράγματι χαρακτήρα «οδηγού»** ώστε να αξιοποιηθεί οποιαδήποτε νομική δυνατότητα για να διεκδικηθούν τα αιτήματα για το σύνολο του προσωπικού. Να παραιτηθούν άμεσα από οποιαδήποτε λύση θα επιβαρύνει το μισθολόγιο της ΕΥΔΑΠ.

Πρέπει οι 94 υπόλοιποι συνάδελφοι να καταλάβουν, πως ενώ είχαν κερδίσει δικαστικά την αποκατάσταση των μισθών τους, αυτοί που τους έπεισαν, με οποιοδήποτε τρόπο, να πάρουν τα 1000 Ευρώ και να σωπάσουν, τους χρησιμοποίησαν τότε ενάντια στα δικά τους, ακόμα και ατομικά, συμφέροντα. Τους χρησιμοποιήθηκαν και τώρα αφού τους έταξαν «σίγουρα λεφτά», διαπραγματευόμενοι υπογείως και αφήνοντας τους τελικά βορά στους σχεδιασμούς της διοίκησης. Και ενδεχομένως, στο μέλλον να κληθούν να πληρώσουν βαρύ τίμημα και ατομικά και ως κομμάτι του συνόλου.

Πρέπει όλοι οι υπόλοιποι συνάδελφοι όχι μόνο να αγανακτούμε και να λοιδορούμε, γιατί δεν είμαστε και εμείς μέσα στους 131 (δηλ. αν ήμασταν κι εμείς μέσα, όλα καλά;), αλλά αποφασιστικά και ενωτικά να διεκδικήσουμε τα λογικά, τα συλλογικά και τα κοινωνικά συμβατά.

Πρέπει η κοινωνία να κατανοήσει ότι εξελίσσονται μεθοδεύσεις, ώστε να «περάσει» στα μαλακά η ιδιωτικοποίηση ακόμα και του νερού.

Τέλος θα έπρεπε η κυβέρνηση και η διοίκηση να έχουν ήδη καταλάβει ότι όσο κινούνται με τρόπους που διασπούν τους εργαζόμενους, που συκοφαντούν την ΕΥΔΑΠ και που αποκόπτουν τους πολίτες από τις ποιοτικές υπηρεσίες ύδρευσης-αποχέτευσης θα βρίσκουν απέναντι τους ένα κίνημα που θα ανακόπτει κάθε προσπάθεια αντιπαράθεσης μεταξύ των εργαζομένων ή ανάμεσα σε εργαζομένους και κοινωνία. **Θα ματαιώσουμε κάθε προσπάθεια να έρθουν σε αντιπαράθεση τα εργατικά συμφέροντα με την κοινωνική ανάγκη για απρόσκοπτη πρόσβαση στο πόσιμο νερό.**

Δεν πρέπει...

Δεν πρέπει οι εργαζόμενοι και η κοινωνία να επιτρέψουμε **να συνεχιστεί αυτή η συμπαιγνία συνδικαλιστικής ηγεσίας – εργοδοσίας - νομικών συμβούλων** που είναι ανένδοτοι και μας εμπαίζουν όταν πρόκειται για εργατικά συμφέροντα ή την κοινωνική ανάγκη πρόσβασης στο πόσιμο νερό, αλλά πολύ ευέλικτοι και σοβαροί όταν πρόκειται για εργολαβίες, προμήθειες, υποταγή στις μνημονιακές επιταγές, εξυπηρετήσεις στα ιδιωτικά συμφέροντα (βλέπε ΚΕΛ Μεταμόρφωσης κ.α.) ή δικές τους μισθολογικές απολαβές.

Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να συνεχίσουν να φέρνουν τα ΜΑΤ (Γ.Σ. μετόχων στο χρηματιστήριο), να «κατεβάζουν» ολόκληρη ομάδα δικηγόρων και να υπερασπίζονται με κάθε τρόπο το μίρασμα έκτακτου μερίσματος στους μετόχους, να διαθέτουν με 4 ψήφους στους 13 «επενδύσεις» στην τράπεζα Αττικής (η οποία ετοιμάζεται για τη γαλλική Société Générale S.A)

Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να υπάρχουν λεφτά για τα ιδιωτικά και τα ιδιοτελή συμφέροντα και όχι για τους εργαζόμενους και την κοινωνία.

Απαιτούμε:

- 1) Το ΔΣ της ΕΥΔΑΠ να ανακαλέσει την απαράδεκτη (και ίσως νομικά ελεγχόμενη) απόφαση 19389/25-10-2017, που πέραν πάσης έννοιας και αίσθησης ισότητας και δικαίου, πέραν πάσης λογικής υπεράσπισης ακόμα και των εταιρικών συμφερόντων και στο όνομα δήθεν υλοποίησης δικαστικών αποφάσεων, προχωράει στη μισθολογική πολυδιάσπαση ακόμα και του τακτικού προσωπικού. Δε γίνεται αποδεκτή καμία διάσπαση του μισθολογίου και οποιαδήποτε επιπλέον επιβάρυνση, ακόμα και ενός ευρώ, από τις παρούσες μισθολογικές αποδοχές των εργαζομένων.
- 2) Το ΔΣ της ΕΥΔΑΠ να προχωρήσει, επιπλέον, άμεσα, τώρα σε τρεις ταυτόχρονες κινήσεις:
 - Άμεση διενέργεια των 300 προσλήψεων τακτικού προσωπικού.
 - Οριστική λύση, ένταξης στον κανονισμό προσωπικού και τις ΣΣΕ, των 23 υδρονομών.
 - Εφαρμογή εφεξής, σε όλο το προσωπικό, της προσωρινής ρύθμισης που διέταξε το πρωτοδικείο Αθηνών με την 12754/17-12-2012 απόφασή του περί καταβολής προσωρινά των αποδοχών χωρίς τις περικοπές του άρθρου 31 του Ν. 4024/2011.

Καλούμε:

- 1) Τους 37 να αναστείλουν για τον εαυτό τους την ενεργοποίηση της επιτυχούς δικαστικής απόφασης των ασφαλιστικών, μέχρι την εφαρμογή ενιαίας λύσης για όλο το προσωπικό.
- 2) Να παραιτηθούν όσοι από τους 37 κατέχουν οποιαδήποτε συνδικαλιστική θέση, καθώς και οι δύο εκπρόσωποι των εργαζομένων στο ΔΣ της ΕΥΔΑΠ.
- 3) Όλο το προσωπικό να εγγραφεί σε ένα εργατικό σωματείο (Σύλλογο Προσωπικού ΕΥΔΑΠ).
- 4) Να αποπεμφθεί τώρα ο «μόνιμος νομικός σύμβουλος» της ΟΜΕ.

Την Τετάρτη 1-11-2017 στις 2:00 μ.μ. καλούμε όλο το προσωπικό στο Κεντρικό κτίριο στο Γαλάτσι (Περισσός) να διαμαρτυρηθούμε, να συζητήσουμε, να αποφασίσουμε. Δεν θα τους περάσει!

ΥΓ1: Το ΣΕΚΕΣ δεν είναι υπέρ της ανθρωποφαγίας και της μεταξύ μας διχόνοιας. Είμαστε όμως αποφασιστικά υπέρ του **να τελειώνουμε με συνδικαλιστικές πρακτικές και νοοτροπίες**, σαν αυτές που περιγράψαμε παραπάνω. Για αυτό και καλούμε τους 37, εφόσον ανιδιοτελώς δραστηριοποιούνται συνδικαλιστικά, **να ανοίξουν οικειοθελώς το δρόμο** προς τη νέα συγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος της ΕΥΔΑΠ, διευκολύνοντας την υπεράσπιση του κύρους του συνδικαλιστικού κινήματος, των εργατικών συμφερόντων και των κοινωνικών αναγκών.

ΥΓ2: Μαζικός συνδικαλιστικός και πολιτικός αγώνας ή δικαστικές διεκδικήσεις; Ας μην προσπαθήσουν οι διάφοροι συνδικαλιστικοί παράγοντες και φορείς ν' απαντήσουν με νομικιστικά ή με τζογαδόρικα επιχειρήματα. **Η συνδικαλιστική πάλη αφορά όλους τους εργαζόμενους; ΝΑΙ ή ΟΧΙ;** Και όχι μόνο όσους ενδεχομένως προσέφυγαν, όσους κέρδισαν τα ασφαλιστικά ή το εφετείο ή τελεσιδίκησαν κλπ. Δε μπορεί να παίζουμε στα ζάρια το ποιοι θα πληρώνονται και ποιοι όχι κλπ. Δεν είναι αυτή η δουλειά των συνδικάτων. Δουλειά τους είναι η ενιαία για όλο το προσωπικό διεκδίκηση των εργατικών συμφερόντων.